

Posudek vedoucího práce

Bc. Lucie Gillová: Tagging a spoken learner corpus

Ústav anglického jazyka a didaktiky, FF UK Praha, září 2014

85 str. včetně příloh

Ve své diplomové práci se Lucie Gillová snaží posoudit vhodnost Lovaňského značkovacího manuálu pro značkování mluveného žákovského korpusu. Téma je v době rozvoje mluvených žákovských korpusů vysoce aktuální, navíc se dá prakticky aplikovat na dokončovaný projekt českého subkorpusu mluvené žákovské angličtiny LINDSEI, který vznikl na autorčině mateřském ústavu. Tento subkorpus pak autorka využívá jako zdroj dat pro praktickou část DP. Téma navíc úzce souvisí s autorčinou plánovanou disertací.

V teoretické části se zabývá nejprve konceptem žákovského jazyka, a to jak v historické perspektivě, tak z pohledu možností jeho definice. V této části jsem ocenil především volbu literatury a autorčinu práci s ní, daří se jí totiž popisovat klíčové pasáže a kriticky je analyzovat, upozorňujíc tak na klady i zápory představovaných teorií, definic a přístupů. DP mohla být vedle historického pohledu a definice žákovského jazyka rozšířena ještě o část popisující rysy žákovského jazyka. Dále popisuje analýzu chyb (Error Analysis) a všímá si vývoje pohledu na chybu a její definici. Detailněji mohla být pojata problematika zdroje chyb a popis pokusů o jejich klasifikaci. V práci pak také mohla být zohledněna studie Duškové (1969). V další části je popsána problematika žákovských korpusů. Zvláštní pozornost je přitom věnována činnosti Grangerové Centre for English Corpus Linguistics na Université catholique de Louvain. Odtud totiž pochází korpus LINDSEI, který je zdrojem autorčiných dokladů v praktické části. Velmi pěkně jsou popsány možnosti studia žákovských korpusů a jejich značkování. Velmi zdařilé je rovněž srovnání různých přístupů k anotaci chyb a korpusů – autorka zde prokazuje schopnost nezávislého analytického uvažování. Dále se věnuje specifickým rysům mluveného jazyka, čímž připravuje půdu pro vlastní výzkum. V posledním oddíle teoretické části stručně popisuje problematiku mluvených žákovských korpusů.

V teoretické části oceňuji, že autorka důsledně definuje všechny klíčové aspekty pro svůj výzkum a že se drží těch oblastí, které jsou pro něj relevantní. Vybírá relevantní literaturu a aktivně s ní pracuje – nebojí se analyzovat ani polemizovat, přičemž se jí daří zůstat v objektivní rovině. Teoretickou část proto považuji za zralý text naprosto splňující požadavky na DP, a to jak rozsahem, tak kvalitou.

V praktické části zvažuje možnost adaptace značkovacího systému pro účely značkování mluveného žákovského korpusu a jeho specifik. Vychází přitom z předpokladu, že vytvoření takového systému umožní přesnější a snazší studium mluvených korpusů. Provádí výběr 200 chyb z označované části LINDSEI_CZ. Již existující značky nejprve verifikuje, následně prochází jednotlivé kategorie a kódy Lovaňského manuálu a zvažuje jejich relevanci pro značkování mluveného korpusu. Vše dokládá příklady. Její analýzy jsou přesné a jasně popsané. Rozdílné interpretace jsou možné u následujících příkladů:

- neurčitý člen – neupozorňuje na obtížnost identifikace a možnou záměnu za výplňkový zvuk (eh), což je relevantní např. u př. (12)
- př. (14) – dobrý návrh nové značky, ale nemohlo jít třeba i o reformulaci? Pak by bylo označení za chybu sporné.
- př. (32) a (33) – nebylo by lepší je klasifikovat jako (LS)?

- př. (71) – zvažil bych označení jako specifický prvek mluveného jazyka – v psaném textu by šlo o redundanci, v řeči však možná jen o doprovodný jev produkce řeči a jejího plánování.
- př. (72) – nejde spíše o (LP)?
- př. (81) – co je na příkladu možné považovat za chybu?
- složené závorky u opakování by měly oddělovat pouze tu část promluvy, která je navíc, tedy např. *{I} I don't know* a nikoliv *{II} don't know* – autorka zde rovněž měla poukázat na zdroj tohoto označení (tj. studie FOSTER, P, 2000. *Measuring spoken language: a unit for all reasons*. *Applied Linguistics.*, roč. 21, č. 3, s. 354–375.).

Celkově je analytická část důsledně promyšlena. Autorka navrhuje i řadu možných změn v Lovaňském manuálu nad rámec mluveného jazyka – podrobuje tedy manuál zevrubné kritické analýze, která je dle mých zkušeností s ním potřebná. Navrhované inovace jsou velmi vhodné a jejich zavedením by se výrazně usnadnila možnost vyhledání některých specifíků mluveného jazyka.

Práce je napsána výbornou angličtinou. Je jen škoda, že si autorka neoponechala více času na finální korekturu – jistě by byla odhalila některá přehlédnutí a chyby, které neuvádím v posudku, ale pouze vyznačuji v textu DP.

Jako vedoucí práce oceňuji samostatnost při všech fázích výzkumu, skvělou připravenost na konzultace a reflexi na ně. Autorce se podařilo nejen označkovat velkou část autentických dat, ale výborně je zhodnotit v konfrontaci s Lovaňským manuálem. Práce je velmi slibným začátkem plánované disertace.

Závěr

Závěrečná práce Lucie Gillové po všech stránkách splňuje požadavky na diplomové práce. Inovativním způsobem zpracovává velice aktuální téma a vytváří si znalosti a zkušenosti pro další výzkumnou činnost, v níž chce pokračovat v doktorském studiu. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji předběžnou známku **výborná**.